

หลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะเพื่อคุ้มครองพันธุ์สัตว์พื้นเมือง ซึ่งเป็นทรัพยากรพันธุกรรมที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์สัตว์และความมั่นคงทางอาหาร ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองพันธุ์สัตว์พื้นเมือง และเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแลและใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง

พ.ศ.

.....
.....
.....

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สิ่งที่มีชีวิตที่มีชีพพรรณไม้และมนุษย์แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงจุลชีพ

“พันธุ์สัตว์พื้นเมือง” หมายความว่า กลุ่มของสัตว์ที่มีพันธุกรรม และลักษณะทางสัตวศาสตร์เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน และมีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สม่ำเสมอ คงตัว และแตกต่างจากกลุ่มอื่นในสัตวชนิดเดียวกัน ดังนี้

(๑) พันธุ์สัตว์พื้นเมืองดั้งเดิมเฉพาะถิ่น

(๒) พันธุ์สัตว์พื้นเมืองที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และพันธุ์สัตว์พื้นเมืองดังกล่าวต้องขึ้นทะเบียนเป็นพันธุ์สัตว์พื้นเมืองตามพระราชบัญญัตินี้

“พันธุ์สัตว์ต่างถิ่น” หมายความว่า พันธุ์สัตว์ที่มีได้มีแหล่งกำเนิดในประเทศไทย และนำเข้ามาในราชอาณาจักร

“การส่งเสริมและอนุรักษ์” หมายความว่า การดูแลรักษาให้พันธุ์สัตว์มีลักษณะคงที่และส่งเสริมการเลี้ยงให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้พันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือผู้ได้รับใบอนุญาตใช้พันธุ์สัตว์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า แล้วแต่กรณี

“เพื่อประโยชน์ทางการค้า” หมายความว่า ค่าหรือหากำไรในลักษณะคนกลาง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

/ยกเว้นค่าธรรมเนียม...

ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นๆ กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวง ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้
มาตรา ๕ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช หรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจาก ผู้เชี่ยวชาญด้านการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง ผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด ผู้แทนผู้ค้าสัตว์ และผู้แทนผู้เลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

/(๗) พ้นจาก...

(๗) พันจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ความเห็นชอบในการวางระเบียบเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง และการขอใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุงหรือพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง

(๔) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มเติมขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

(๑) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของพันธุ์สัตว์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น

(๒) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของพันธุ์สัตว์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออกนอกราชอาณาจักร

(๓) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

(๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

(๕) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของพันธุ์สัตว์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๖) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของพันธุ์สัตว์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ขยายพันธุ์ ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งพันธุ์สัตว์พื้นเมือง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

/หลักเกณฑ์...

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าไปในราชอาณาจักรซึ่งพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา ๑๕ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนและขอสนับสนุนงบประมาณ
ในท้องถิ่นของตนเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง

มาตรา ๑๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมืองและมีหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

(๒) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต

(๓) สำรวจและขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร

การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ขอขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมืองในท้องถิ่น
ของตนต่อนายทะเบียน

ผู้ใดมีความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง ให้ยื่นคำขอผ่านองค์การปกครองส่วน
ท้องถิ่นที่เป็นแหล่งกำเนิดพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

หมวด ๓

การขอใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

การขออนุญาต และออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์สัตว์
พื้นเมือง เพื่อปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย เพื่อประโยชน์ทางการค้า ต้องขอรับใบอนุญาต
จากผู้อนุญาต และต้องทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้ถือสัญชาติไทย
ผู้อนุญาตอาจออกข้อกำหนดหรือข้อตกลงอื่นใดเป็นพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ผู้ใดไม่ว่าจะมีสัญชาติไทยหรือไม่ หากประสงค์จะใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์
พื้นเมืองหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์สัตว์พื้นเมือง เพื่อปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย ซึ่งมีได้มี
วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางการค้า ต้องขอรับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ทั้งนี้ ผู้อนุญาตอาจทำข้อตกลง
แบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ แล้วแต่กรณี ให้ผู้อนุญาตตรวจ
พิจารณาและออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณี...

ในกรณีมีเหตุจำเป็นผู้อนุญาตไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุล่าช้าแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ขยายเวลาไว้แล้วแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้า และใบอนุญาตใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า ให้ใช้ได้สามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๒๓ ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต จะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ผู้ขอรับใบอนุญาตจะดำเนินการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง

หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๒) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร สมุดบัญชี หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดี หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การค้นตามมาตรา ๒๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
/ในการปฏิบัติ...

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร
มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ (๒) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๘
หรือมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒๕
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี
มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว
ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ผู้จัดการ
หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์
ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตใช้พันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้า
(ก) ช้าง	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า	ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท
(ค) โค	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(ง) กระบือ	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
(จ) สัตว์ปีก	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(ช) สัตว์อื่น	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตใช้พันธุ์สัตว์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า
(ก) ช้าง	ฉบับละ ๒,๕๐๐ บาท
(ข) ม้า	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
(ค) โค	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
(ง) กระบือ	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(จ) สัตว์ปีก	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(ช) สัตว์อื่น	ฉบับละ ๒๕๐ บาท
- (๓) ใบแทนใบอนุญาตใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้า
- ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๔) ใบแทนใบอนุญาตใช้พันธุ์สัตว์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า
- ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๕) ใบอนุญาตนำสัตว์พื้นเมืองออกนอกราชอาณาจักร
(ก) ช้าง	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า	ฉบับละ ๘,๐๐๐ บาท
(ค) โค	ฉบับละ ๖,๐๐๐ บาท
(ง) กระบือ	ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท
(จ) สัตว์ปีก	ฉบับละ ๔๐๐ บาท
(ช) สัตว์อื่น	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๖) ใบแทนใบอนุญาตนำสัตว์พื้นเมืองออกนอกราชอาณาจักร
- ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๗) ใบอนุญาตนำสัตว์ต่างถิ่นเข้าในราชอาณาจักร
(ก) ช้าง	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า	ฉบับละ ๘,๐๐๐ บาท
(ค) โค	ฉบับละ ๖,๐๐๐ บาท
(ง) กระบือ	ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท
(จ) สัตว์ปีก	ฉบับละ ๔๐๐ บาท
(ช) สัตว์อื่น	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๘) ใบแทนใบอนุญาตนำสัตว์ต่างถิ่นเข้าในราชอาณาจักร
- ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๙) การต่อใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ